

GİTTİKÇE ARTAN YALNIZLIĞIMIZ

BİYOGRAFİ

Dr. Mehmet Güneş

Dr. Mehmet GÜNEŞ

1956 yılında Afşin’de doğdu. Kahramanmaraş Lisesi’ni bitirdi. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden mezun oldu. Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü’nde Biyokimya doktorası yaptı. Hâlen Yozgat’ın Sorgun İlçesi’nde serbest hekim olarak çalışmakta olup, evli ve dört çocuk babasıdır.

Şiirleri ve denemeleri; Töre, Türk Edebiyatı, Türk Yurdu, Nizâm-ı Âlem, Semerkand, Türkiye Günlüğü, Gözyaşı, Gökkuşbuğu, Gündem, Altınoluk, Kültür Ajanda, Kardeş Kalemler gibi çeşitli fikir, kültür ve sanat dergilerinde; makale ve incelemeleri ise; Hergün, Millet, Yeni Düşünce, Türkiye, Zaman, Gündüz ve Yeni-gün gibi günlük gazetelerde yayımlandı. Muhtelif antolojilerde yer alan şiirlerinden bazıları bestelendi.

Hac ve Duâ (Elit Yayınları-1999) adlı mensur risalesi, *Gün Akşama Yaslanmadan* (Se-Ba Yayınları-2000) adlı şiir kitabı, *Mukaddes Yolculuk Medîne-i Münevvere* (TDV Yayınları, 2010) ve “Mukaddes Yolculuk Mekke-i Mükerreme (II Cilt)” (TDV Yayınları, 2014) isimli iki şehristanı yayımlandı. “63 Gülnâme”den oluşan “Gül” yazıları, AŞK Vakfı tarafından “Gül Aşkın Mihrâbıdır” ismiyle ve iki cilt olarak 2011 yılında neşredildi.

Evliya Çelebi’nin Doğumu’nun 400. Yılı’nda; UNESCO, Kültür Bakanlığı, Avrasya Yazarlar Birliği’nin müştereken organize ettiği, “Seyahatnâme’nin Günümüz Yazarlarına Yeniden Yazdırılması” projesi kapsamında “Evliyâ Çelebi’nin İzinde ‘Gül’ Medeniyeti’nin Başkenti” isimli gezi kitabı ise Aralık 2001’de Bengü Yayınları tarafından okuyucuya sunuldu

Ayrıca, “*Şişmanlık ve Diyabet*” isimli bir ilmî çalışmasıyla, “*Kronik Böbrek Hastaları ve E Vitamini*” adlı doktora tezi neşredildi.

Yayına hazır olan eserleri ise; “Hüzünler ‘Gül’ Kokuyor” (şiir), “Ufuk Çizgisi”, “Millî Düşünce Üslûbumuz” ve “Medeniyet Tasavvurumuz”dur.

Gittikçe
Artan
Yalnızlığımız

Dr. Mehmet GÜNEŞ

Gittikçe Artan Yalnızlığımız

•

Cümle Yayınları: 15
Biyografi Dizisi: 4

•

Yayın Yönetmeni: Muhsin METE

•

Teknik Hazırlık
Kelime Yayıncılık

•

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Sarakusta
www.sarakusta.com.tr

•

© *Bu kitabın tüm yayın hakları, yazarıyla yapılan sözleşme gereğince,*

Kelime Yayıncılık'a aittir.

Birinci Baskı, Haziran 2015

•

ISBN: 978-605-9147-03-3

•

Yönetim Adresi

Kelime Yayıncılık Reklam Tic. Ltd. Şti.
Reşit Galip Cad. Hatır Sok. No: 23/2 G.O.P / ANKARA
Telefon: (0312) 437 08 85 - 437 08 86
Faks: (0312) 437 08 87
e-posta: bilgi@kelimeyayincilik.com
web: www.cumleyayinlari.com

•

Baskı

Dumat Ofset

Bahçekapı Mah. 2477 Sokak No: 6 Şaşmaz - Etimesgut / ANKARA
Telefon: (0312) 278 82 00 pbx
Faks: (0312) 278 82 30
web: dumat@dumat.com.tr

Cümle Yayınları, Kelime Yayıncılık'ın tescilli markasıdır.

İçindekiler

Ön Söz 9

Ben Bir Baba Tanımıştım 15

Gittikçe Artan Yalnızlığımız: -Kible Yürekli, “Gül” Yüzlü,
Hilâl Bakışlı Bir Güzel İnsan- Şeyhzâde Ahmet Şevki Ergin
Hocaefendi (K.S.) 30

“Velî” Bir Türk Milliyetçisi: Dündar Taşer 53

Bir “İkinci Güneşi”: Erol Güngör 141

20. Asrın “Çile” Harmanı:
Üstad Necip Fâzıl Kısakürek 189

Tek Kişilik Bir Ordu, “Tek Başına Bir Millet”:
Osman Yüksel Serdengeçti 302

Rahmetle Anıp, Hasretle Aradığımız Bir Mektep Adamı:
Seyyid Ahmet Arvâsî 385

Rütbesiz Bir Mareşal: Gâlip Erdem 441

Kadri “Seng-i Musallâ”da Bilinen Bir Güzel İnsan:

Muhsin Yazıcıoğlu 489

Türk Şiirinin ve İdealizmin Son Efsânesi:

Abdurrahim Karakoç 518

Bir Tefekkür Âbidesi: Nevzat Kösoğlu 569

Kaynaklar 594

Eşime ve Evlâtlarıma...

Ön Söz

Bismillâh...

Elhamdülillâh...

Es-salâtu ve's-selâmu 'alâ Rasûlillâh...

Şeyh Gâlip; o ünlü beyitinde Âdemoğlu'nu tasvîr ederken;

“Hoşça bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen;

Merdûm-i dîde-i ekvân olan âdemsin sen.”

demiş; insanı, âlemin özü ve varlığın gözbebeği diye vasfetmiştir. Zâten bizim inancımıza göre insan; “ahsen-i takvîm”¹ üzere yaratılmış, “eşref-i mahlûkât” (yaratılmışların en şerefli) ve “ekmel-i mevcûdât” (varlıkların en mükemmeli) olarak halk edilmiş, emrine kâinat musahhar kılınmış ve “Allah'ın halîfesi”² olarak yeryüzüne gönderilmiştir.

İnsan; Cenâb-ı Hakk'ın emir ve yasaklarını hayâtına âmir kıldığı ve “Emrolunduđu gibi dosdoğru olduğu”³ zaman “Âlâ-yi illiyyîn” (Yücelerin en yücesi) mertebesine çıkabildiği gibi, tersi

---

¹ Tîn, 95/4

² Bakara, 2/30

³ Hûd, 11/112; Şûrâ, 42/15

vârit olduğu takdirde de “Esfel-i sâfilîn”⁴ (aşağıların en aşağısı) derekesine düşebilmektedir. Bu konuda Hz. Mevlânâ da; “İnsan öyle bir varlıktır ve öyle mertebelere yükselir ki; melekler, insan olmadığına üzülür ve yine insan öyle derekelere iner ki; şeytan, insan olmadığına sevinir.” demektedir.

Alex Carrel de, “İnsan Denen Meçhul” isimli eserinde insanı târif ederken; “İnsan; her şey ile hiçbir şey arasında bir şeydir.” hükmünü ortaya koymaktadır. Bizim medeniyetimiz, kültürümüz ve tasavvufî anlayışımıza göre de; nefsin terbiye eden ve kemâle erdiren insan “insan-ı kâmil” sıfatını alırken; aklını nefsinin eline veren, her işte onun emrine giren, haram dâiresindeki “servet, şehvet ve şöret” tutkusuyula ve şeytanın iğvâsıyla beslenen Âdemoğlu da “belhüm adal”⁵ (hayvandan daha da aşağılık) olma gibi bir zillete düşer.

İnsan doğmak bizim irâdemiz dışında gelişen ve İlâhî takdir neticesi gerçekleşen dünyanın en kolay işi olduğu halde, insan olmak ve insan kalmak dünyanın en zor mükellefiyetidir. İnsan olabilmenin temel şartı; Hakk’a hakkıyla kul olmaktan; “Yaradılanı Yaradan’dan ötürü” sevmekten; nefsi dizginleyip rûha âmâde kılmaktan; tevhîd ile adâleti, îman ile sadâkati, ahlâk ile fazîleti, sabır ile muhabbeti, şefkat ile azîmeti, tevâzuyla cesâreti, akıl ile merhameti yoldaş etmekten geçmektedir. Yaratılış gayesini bilen, “Mutlak Hakîkat”e îman eden, “Gül” kokulu bir hayat süren, aklederek düşünen, bu hayatın rövanşına göre davranışlarını şekillendiren ve böylece insan olmayı ve insan kalmayı başarabilen ve kul olma şerefine erişebilen kişiler; Türk kültürünün o yalın, abartısız, samîmi, içten ve kalbî derinliği hudutsuz olan o çok sıcak ifâdesiyle “güzel insanlar” diye vasfedilmişlerdir.

İşte elinizdeki bu eserde; yukarıda zikrettiğimiz insanlık ufku-
nun müstesnâ niteliklerini bünyesinde taşıyan, pek çok ortak değeri şahsında toplayan, kâvî bir îman, vatanperverlik, yiğitlik,

⁴ Tîn, 95/5

⁵ A'râf, 7/179

aksiyon, celâdet, diğerkâmlık, fedakârlık ve fikir adamlığı gibi müşterek meziyetlere sahip bulunan, ancak, her birisi ayrı bir dünya olan ve aramızdan ayrılmalarıyla bizleri öksüz, yetim ve yalnız bırakan bu güzel insanlardan bir gül demeti sunulmuştur.

İsimleri farklı olsa da; istikametleri, hassâsiyetleri, mefkûreleri, duygu ve düşünceleri birbirine benzeyen ve ortak paydaları çok fazla olan bu güzel insanlar; İslâm Medeniyeti'nin billur pınarlarından beslenmiş, Türk kültürünün tefekkür burçlarında üslenmiş, mâneviyat, edebiyat ve sanat hisarlarına yaslanmış, sâdece bugünlere değil yarınlara da seslenmişlerdir. Fakirin; 'Kible yürekli, 'Gül' gönüllü, Hilâl bakışlı' diye nitelediği, destan kadar güzel, şiir kadar çarpıcı hayatlarıyla gelecek nesiller için numûne-i imtisâl oluşturduğunu ifâde ettiği bu âbide şahsiyetler; kâl ile hâli, gönül ile kalemi, sükût ile kelâmı, îman ile aksiyonu, yürek ile misyonu, fikir ile vizyonu, madde ile mânâyı, akıl ile dâvâyı, fitrat ile sevdâyı harmanlamış; şartlara teslim olmamış, şartları teslim almış olan ideâlizmin son efsâneleridir.

Şahsî ikbâl peşinde koşmadan, sâdece kalbî mesûliyet duygusu ve "*Hubbü'l vatân mine'l-îman*"⁶ (*Vatan sevgisi îmandandır.*) inancıyla "Dîn ü devlet, mülk ü millet" için bir ömür vakfetmiş olan ve "Ülkü denen nazlı gelin"e sevdâli bu güzel insanlar; dînî ve millî değerlerimizin şekillendirdiği dosdoğru şahsiyetin, mübârek ecdâdımızdan tevârüs ettikleri asâletin, emdiği sütün, içtiği suyun, astığı bayrağın, bastığı toprağın hakkını vermiş, hem şahsî hâfizamızda, hem de tanıma şerefine erişenlerin gönül dünyasında derin izler bırakmış "mektep adamlar"lardır.

Bu "güzel insanlar" ki; Allah (c.c.) hatırından daha üstün bir hatır; millet menfaatinden daha yüksek bir menfaat tanımamış, "Dünya bir metâ değil ki nizâa değsin"⁷ ölçüsünü değişmez hayat kâidesi yaptıkları için maddenin aldatıcı câzibesine kapılmamış, "Kendilerine mezar hazırlamamış, kendilerini mezara

⁶ Aliyyu'l-Kârî; *el-Esrâru'l-Merfûa*, 189-191, Hadis Nu:164; Aclûnî, *Keşfu'l-Hafâ*, I, 345; İmâm-ı Rabbânî, *Mektûbât*, 155. Mektup

⁷ Şeyh Sâdî Şirâzî

hazırlamış”⁸ ve yaşamayı değil, yaşatmayı gâye edindikleri için hep gönüllerde yaşamışlardır.

* * *

“Kûs-i rihlet” (göç davulu) çaldığında; güzel yaşayan, güzellikleri yaşatan ve güzelliklere vesile olan bu güzel insanlar güzel atlara binip gidiyorlar. Ve toprağın koynuna değil, kalbimizin ahfâ zirvelerine gömülen bu rütbesiz kahramanlar; ‘Gittikçe Artan Yalnızlığımız’⁹ a yeni bir yalnızlık daha ekliyorlar. Ve ne yazık ki, millî ve mânevî mürşit olan, yanı başımızdayken farkına varıl/a/ mayan bu müstesnâ insanların ne kadar değerli olduklarını, ancak onları kaybettikten sonra anlayabiliyoruz.

İçimizi yakan ve hüznümüzü kerrâten arttıran asıl büyük üzüntümüz ise; “Kevser akan ‘Gül’ kokan”⁹ olan bu güzel insanların yerlerinin boş kalması ve gidenlerin yerine yenilerini ikâme etme noktasında yeterli tâkatimizin olmamasıdır.

* * *

Bu kitap, fakirin; fikir, irfan ve gönül dünyasında derin izler bırakan şahısların, tanıma şerefine eriştiği ve rahle-i tedarisinden geçtiği güzel insanların ardından kaleme aldığı ve muhtelif gazete ve mecmualarda yayınlanan bâzı yazıların derlenmesinden oluşmuştur. Aynı gönül ve fikir dünyasının müntesibi olan, meşrep-leri müttefik, hayatları ve mücâdeleleri müşterek olan bu ideâlist insanlar hakkındaki yazdıklarımız da elbette ki -tarz îtibâriyle farklı olsa da- öz îtibâriyle birbirinin benzeridir. Bu sebeple; aynı dünya görüşüne sahip olan bu efsâne insanların birçok özelliği müşterek olduğu için, pek çok yönden de birbirini çağrıştırırlar. Dolayısıyla da bu efsâne insanların birisinden bahsetmek demek, diğerlerini de anlatmakla eş anlamlıdır.

Elinizdeki kitabın yayımlanmasında en önemli âmil; genç nesillerin ‘yüreklere rozetlerinden büyük olan’ bu güzel insanları tanıması, onların ibret dolu hayatlarını, uçsuz-bucaksız gönül dünyalarını, engin fikirlerini, destansı mücâdelelerini, sınırlar ötesi

⁸ Hz. Ebû Bekir (r.a.)

⁹ Nûrullah Genç, *Rüveydâ*, Rüveyda, 65

hayâllerini ve millet-ümme-beşeriyet merkezli ideâllerini rehber edinmesi düşüncesidir. Zirâ onlar; yaptıkları, yazdıkları, yaşadıkları ve yaşattıklarıyla bize hayat vermişler, hayat gâyemizin ne olması gerektiğini fiilleriyle göstermişler ve günümüz insanına, hayatlarıyla pek çok şeyler söylemişlerdir. Bu şahsî düşünceleme ilâveten, bâzı gönül dostlarımın; “Bu yazıların; dergilerin tozlu sayfaları arasında kalmaması, gönül ve fikir dünyamızın köşe taşları olan bu güzel insanlar hakkında yeni nesillerin de bilgi sahibi olması” açısından önem arz ettiğini ısrarla belirtmeleri de bu kitabın yayınında müessir olmuştur. Hâl böyle olunca, biz de çeşitli gazete ve dergilerde yayınlanan bu yazıları biraz daha genişletip, daha detaylı bir kitap hâlinde neşretmenin daha faydalı olacağını düşündük ve öyle de yaptık.

Söz buraya gelmişken bu kitap hakkında bir hususu daha özellikle ifâde etmek isterim: Elinizdeki bu eser, âhirete gönderdiğimiz insanlarımız ardından yazılmış ne bir “mersiye”, ne de bir “medhiye”dir. Elbette ki, İslâm Medeniyeti’nin bize verdiği terbiyeye göre; “Dilin zekâtı hayır söylemektir.”; ancak bütün bu yazdıklarımız sadece hayır söylemek ya da “*Ölülerinizi hayırla yâd ediniz.*”¹⁰ Nebevî emrini yerine getirmek adına yazılmamış; bu güzel insanları hakkıyla anlatmak; bir hakkı, hak sahibine teslim etmek ve Hakk’ın yolundan ayrılmayan bu örnek şahsiyetleri -günümüzün moda tâbiriyle söylersek- yeni nesillere “rol model” olarak göstermek sadedinde kaleme alınmıştır.

Bu kitapta yazmaya çalıştığım “güzel insanlar”dan sâdece Dündar Taşer’i şahsen tanıma imkânına kavuşamadım; diğerleriyle bir şekilde vicâhen görüşme, aynı millî ve mânevî sofralarda buluşma saâdetine eriştim.

Elinizdeki kitapta; bu güzel insanlar anlatıldıktan sonra; bir anlamda onların “semere-i hayat”ları olan ve bu güzîde şahsiyetlerin rahle-i tadrîsinden geçerek yetişen bir nesil hakkında da serd-i kelâm edilmiştir. ‘Onlar’ diye vafettiğimiz; baharlarına kan damlayan, 12 Eylül öncesinin toz-duman ortamını, ölüm

¹⁰ Tirmîzî, Cenâiz, 34

ve barut kokulu o zor günlerini yaşayan ‘Mazlum ve mahzûn bir nesli’ anlatma sadedinde kaleme aldığımız dört makâle de kitabın sonuna eklenmiştir.

Eğer bu kitap, yayınlanma gâyesi istikametinde küçük de olsa bir katkı yapar, din, dil ve tarih şuuru ile ideâlizm noktasında hassâsiyetleri çoğaltır ve güzel insanların yâdıyla ilâlk Hilâl güzellikleri artırırsa maksadımız gerçekleşir ve yazdıklarımız da hayra medâr olur inş’Allah...

Son olarak; bu kitabın satırlarında, okuyacağınız cümle güzelliklerin anlatılan o güzel insanlara, her türlü hatânın ise fakire âit olduğunu ifâde etmek isterim. Bu vesîleyle, kitaptaki resimleri büyük bir îtinâ ile çizen çok kıymetli gönül dostum Ressam Kenan Eroğlu Bey’e de en kalbî teşekkürlerimi arz ederim.

Dede Korkut’un o güzel duâsıyla sözü noktılıyor; “Taşkın akan güzel suyunuz kurumasın” diyor, “Güzel atlara binip giden o güzel insanların” yerlerinin boş kalmaması, yalnızlığımızın her geçen daha çok artmaması için Yüce Rabbimize yalvarıyor ve Yunus Emre’nin;

“Her gün yeniden doğarız,
Bizden kim usanası”

dizelerini gönül yaralarımıza merhem eyliyoruz.

Ve Âlem-i Cemâl’e yürüyen cümle güzel insanlara, Cenâb-ı Allah’tan rahmet ve mağfiret, Efendimiz Aleyhisselâmı Vesselâm’dan şefkat ve şefaât niyaz ediyoruz.

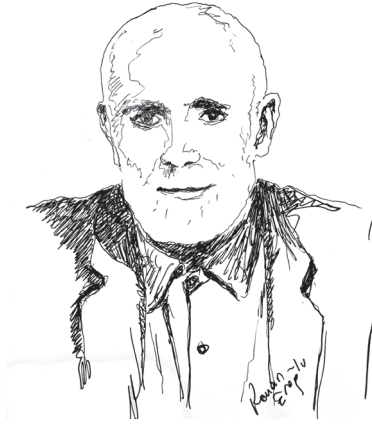
Şeyh Gâlip’le başladığımız Önsöz’ün hatm-i kelâmını da Yahya Kemâl’in Vedâ Gazeli’nden bir beyitle noktuyoruz:

“Tekrar mülâkî oluruz bezm-i ezelde,
Evvel giden ahbâba selâm olsun erenler...”¹¹

7 Eylül 2014, Yozgat
Dr. Mehmet GÜNEŞ

¹¹ Yahyâ Kemâl Beyatlı, *Eski Şiirin Rüzgârıyla*, Vedâ Gazeli, 79

Ben Bir Baba Tanımıştım

O, içimizden birisiydi. Sıradan bir insan gibi görünmesine rağmen, sıra dışı pek çok özelliğin sahibiydi... O, 70 yıllık ömrünü kul olma şuuruna müdrük olarak yaşamış; iyiliği, sevgiyi, saygıyı, samîmiyeti, edebi, ölçüyü, dürüstlüğü, hoşgörüyü tavır ve davranışlarında yaşatmış, yaşadığı ve etrafına yaşattığı güzelliklerin mükâfatı olarak da Hac yolunda fânî ömrünü tamamlamış bir bahtiyardı.

Ben bir baba tanıımıştım;

O, tevârüs edilmiş bir asâletin ve unutturulmak istenen bir medeniyetin eşsiz güzelliklerini şahsında tebârüz ettirmiş ve “Yaradan’a îmânı olmayanın, insana saygısı olmaz” diyerek İslâmî ölçüler olan insânî hasletleri ete kemiğe büründürüp bir hayat biçimine dönüştürmüştü... O, lügatinden; ahde vefâ, fedâkârlık, diğerkâmlık,